

Mar 31, 2015 on Path 11 Podcast part1

(Transkribert av TurboScribe.ai. Go Unlimited for å fjerne denne meldingen.)

Så jeg bare elsker å snakke med William fordi han er så energisk. Han gir så mye liv til faget. Du kan føle lidenskapen hans når han snakker om ut-av-kroppen opplevelser og noen av hans personlige erfaringer og akkurat hvordan han virkelig føler at denne informasjonen må leveres til massebefolkningen.

At alle skal vite dette, og hvis de ikke vet det, at de skal lære det, utforske det. Og du vet, jeg tror et av oppdragene hans er egentlig bare å gjøre verden til et bedre sted og å heve bevisstheten blant alle mennesker. Og vi er så heldige å ha ham tilbake igjen.

Ok, William, velkommen til showet. Det er en glede å være her, Mike. Vi intervjuet deg på kamera for omtrent seks år siden nå, og vi har møtt deg noen ganger på visningene våre, og vi møtte deg på instituttet for noen år siden.

Hva kan du fortelle oss som har skjedd siden sist vi snakket sammen? Vel, de siste fem årene har jeg vært trener for Out-of-body Exploration Intensive Workshop, og det har vært, jeg har vært veldig fornøyd med resultatene, og det har bare vært et flott program. Og som du vet, er Monroe Institute det fineste stedet du kan gjøre en workshop som utforsker bevissthet fordi den er designet for det formålet. Så det har bare vært et flott sted, det har vært et flott arbeidssted for verkstedene og arbeidet jeg gjør.

Og hvordan kom du i gang på instituttet? Gikk du til dem eller henvendte de seg til deg? Faktisk tok Skip Atwater kontakt med meg og spurte meg om jeg ville bli involvert i instituttet. Dette går tilbake for seks år siden, og det bare, og han inviterte meg ned til Monroe Institute for å ta en omvisning og diskutere mulighetene for hva vi kunne gjøre sammen på Instituttet. Og siden den gang har det bare startet et godt arbeidsforhold.

Jeg begynte umiddelbart å gjøre det som så ble Out-of-body Exploration Workshop. Det første året gjorde jeg fire av dem, og det har bare vært et flott samarbeid generelt. Og det har bare fortsatt siden den gang.

Ja, jeg la merke til når vi dro, jeg tror vi gikk inn, det var omtrent våren 2013 og det var begynnelsen på en helg eller en uke med intensiv workshop. Og jeg husker Carol, som drev det ved instituttet på den tiden, hun sa at det er en veldig intensiv workshop, og vi kunne bare snakke med deg i kanskje en time rundt visningen vår. Det virker som mye arbeid, men morsomt arbeid for deltakerne.

Er det fortsatt slik eller er det? Å ja, jeg, jeg holder det, jeg holder det ekstremt opptatt. Vi gjør mange teknikker. Jeg prøver å holde forelesningene til et minimum og etter behov.

Og vi gjør mange teknikker. Selvfølgelig er alle i sin egen kontrollenhet, noe som gjør den så annerledes enn mange andre verkstedsteder. Jeg pakker den full av opplevelserrikt verkstedmateriell og teknikker slik at alle, og også om natten, vanligvis om natten, bortsett fra den første natten, fra den andre natten, vekker folk midt på natten for å gjøre en teknikk.

For jeg fant ut at det ofte er når du er i en befordrende tilstand og alt du allerede er avslappet. Du er, du er i den ideelle tilstanden til ikke bare å ha en endret tilstand eller klar drømmeopplevelse, men også en opplevelse utenfor kroppen. Så generelt i verkstedet mitt vil jeg vekke folk mellom hvor som helst mellom to og tre, 30 midt på natten.

Og vi vil faktisk gjøre en slags teknikk da. Så det er ganske intensivt. Ja.

Og jeg vil også, du vet, bare sikkerhetskopiere litt og virkelig snakke med dine 40 år med virkelig intensiv erfaring med ut-av-kroppen-opplevelsen. Jeg mener, du har skrevet noen flotte bøker om det. Adventures Beyond the Body, The Secret of the Soul, og din nyeste bok, Adventures in the Afterlife.

Og dette er ikke bare noe du har studert i et par år og bestemte deg for å gå og undervise i dette ved Monroe Institute. Men jeg husker det du har delt med oss i filmene våre, var opplevelsene du personlig hadde, og da føltes det som i din egen forskning, at det ikke fantes en manual for å virkelig lære folk hvordan de skulle gjøre dette. Og du vet, bare mengden forskning du har gjort og studiene og innsamlingen av data du fikk fra folk over hele verden har vært ganske utrolig når det gjelder å samle all bevis og teknikkene du har laget. for programmene dine.

Vil du snakke litt med det? Ja. Egentlig er dette emnet mitt livsverk. Tilbake i 1972 hadde jeg min første selvinitierte ut-av-kroppen-opplevelse, og jeg ble helt hekta på temaet.

Det er spennende. Det er, jeg fant ut at det var en måte å få svarene på selv. Og jeg føler det fortsatt slik.

Og jeg føler meg sterkere enn noen gang om det, at vi lever i et samfunn fylt med trossystemer. Og den eneste måten å virkelig vite svarene på er for oss å utvide vår utforskning av bevissthet slik at vi kan, hver av oss kan få svarene og ikke lenger være en bonde av institusjonelle trossystemer som så dominerer. Og så det er, ja, jeg føler, jeg føler at nå mer enn noen gang, er denne informasjonen nødvendig og den er nødvendig på en global, meldingen må bli global fordi la oss innse det.

Hvis, du vet, hvis alle hadde en opplevelse utenfor kroppen, mener jeg, alle 7 milliarder mennesker hadde en opplevelse utenfor kroppen. Jeg føler sterkt at det ville være slutten på kriger. Det ville være slutten på mange av konfliktene du ser i dag, fordi det ville være en gigantisk vekker for hele menneskeheten.

Som, Å Gud, hva gjør jeg? Dette er galskap. At du plutselig ville innse at det du er, vet du, du er et ikke-fysisk vesen som eksisterer utenfor denne midlertidige fasaden. Og at vi eksisterer i dette lange spekteret av bevissthet som bare er enormt.

Og det ville vekke folk til det punktet hvor hele gruppebevisstheten til planeten ville bli forskjøvet. Så derfor føler jeg det er viktig fordi svarene må komme innenfra oss, ikke utenfor, men innenfra oss gjennom våre egne personlige erfaringer. Så jeg prøvde å lage en arbeidsbok som ville hjelpe folk til å ha egne erfaringer.

Ja. Jeg leste, jeg husker at jeg leste den første boken. Jeg mener, det har vært et par år nå, og det er på en måte lest, i det minste den første delen leste som en journaloppføring, som, du vet, 5. juli 1978 eller hva som helst.

Og du, du vet, har denne forseggjorte opplevelsen som du skrev om. Og jeg syntes det var fascinerende bare å lese, du vet, som disse, disse historiene, disse opplevelsene du hadde. Siden den boken har kommet ut, tror jeg du ga den ut på nittitallet.

Var det riktig? Ja, den ble endelig publisert. Jeg skrev den faktisk på begynnelsen av nittitallet, og den ble publisert i 96. Hvordan har disse erfaringene endret seg, vet du, et par tiår senere? Jeg vet ikke om det er noe du kan snakke om eller virkelig forklare så godt.

Vel, det er, det vil si, det er et vanskelig spørsmål fordi min oppfatning av virkeligheten alltid endrer seg basert på mine erfaringer. Jeg finner mer og mer, jeg innser at vår fysiske opplevelse er et så lite aspekt av helheten av hva vi er. Det er nummer én.

Nummer to, noe av det mest sjokkerende jeg har lært er at når folk dør, går de ikke til en uberørt, himmelsk verden fylt med engler og de gylne portene og alt dette. Det er ikke det folk flest opplever. De fleste mennesker, og dette er noe som overrasket meg, mer enn noe annet, de fleste opplever en, det som bare vil bli ansett for å være en, en duplikat eller simulering av den fysiske verden fordi det er det de er vant til.

Og folk fortsetter å begrense seg av sin egen selvoppfatning. For eksempel, hvis du, 7 milliarder mennesker på planeten, og de anser seg selv for å være mennesker, har de blitt betinget til å tro, vel, jeg er et fysisk menneske og jeg er en mann, jeg er en kvinne, jeg Jeg er dette landet, jeg er medlem av denne rasen. Dette er alle selvoppfatninger som vi har tak i selv, og vi bærer det med oss inn i etterlivet.

Og det er dette som begrenser menneskeheten. Med andre ord, hvis du tror at du er en kvinne og du dør, vil du fortsatt være en kvinne. Og hvordan kan vi noen gang oppnå de høyere virkelighetene som er innenfor dette flerdimensjonale universet når vi alltid begrenser oss til disse biologiske, svært begrensede, bipedale menneskelige formene.

Og det er det menneskeheten har gjort. Det er derfor jeg føler at når jeg har om erfaringer og andre har disse erfaringene, er himmelen som folk opplever en svært begrenset projeksjon av fysisk virkelighet fordi det er der deres selvoppfatning har begrenset seg selv. Du kan med andre ord bare oppleve det du aksepterer og unnfanger.

Og siden alle fortsatt oppfatter seg selv i denne begrensede tredimensjonale humanoide formen, er det det de vil oppleve etter døden. Og det er en veldig begrenset, jeg kaller det en konsensusvirkelighet eller mange millioner konsensusrealiteter at folk går inn i den. Og de er hyggelige, misforstå meg rett.

Dette er vakre realiteter sammenlignet med jorden. Det er ingen sykdom, det er ingen kriger, men det er fortsatt, når folk dør, flytter de. Jeg bruker dette noen ganger som et bilde.

Folk beveger seg som en kvart tomme inn i universets rene flerdimensjonale natur. Og noen sier at nei, det kan ikke være sant. Men dette er grunnen til at synske så lett kan ha kontakt med så mange mennesker som har dødd fordi de står ved siden av deg.

De har bare endret sin bevissthetstilstand og sin energikropp. De har ikke beveget seg inn i de store høyere dimensjonale virkelighetene som er

tilgjengelige for oss alle. De har bare skiftet og flyttet til neste dimensjonale nivå eller energifase.

Og dette er, tror jeg, en av tingene jeg synes det er så viktig å få frem, at vi trenger å bli mer kunnskapsrike og opplyste om vår evolusjonære syklus som vi faktisk er i. Fordi vi alle utvikler oss gjennom form, men likevel forblir mennesker knyttet til formen. Og det er det som begrenser dem.

Nå, har du noen gang noen som utfordrer deg og sier, vel, hvordan vet du egentlig hva som skjer når folk dør? Du er fortsatt i live, så du har disse ut-av-kroppsopplevelsene, men du kommer tilbake til den fysiske formen. Hvordan kan du være så sikker på at det ikke er engler der, at det ikke er blomster og hager og hva folk kanskje forventer? Vel, det er bare på grunn av 40 års erfaring. Og også, jeg har hatt muligheten, som du vet, til å jobbe med tusenvis av mennesker de siste 40 årene og med andre ut-av-kroppen oppdagere.

Jeg handler informasjon. Jeg stoler ikke på bare min egen. Som du vet har jeg gjort en undersøkelse som har 18 000 svar.

Og nesten ingen av disse tusenvis av svar har sett engler. Jeg mener, det er ikke bare meg. Nå sier jeg ikke at slike ting ikke eksisterer.

Kanskje i de mye høyere dimensjonale rikene. Jeg er veldig åpen for alle. Alt vi kan forestille oss kan sannsynligvis eksistere.

Jeg snakker bare om hva som er den evolusjonære banen til den gjennomsnittlige personen. Hvor går de? Og vi, som troende på religion og denne selvoppfatningen, begrenser oss selv. For hva tar vi med oss når vi dør? Vi må se på det på den måten.

Og jeg tror alle er enige. Det eneste vi tar med oss er vår bevissthetstilstand. Vi tar ingenting annet.

Vi tar ikke noe biologisk, selvfølgelig. Og det er alt vi har er vår bevissthetstilstand. Så vi tar med oss troen vår.

Vi tar selvoppfatningen med oss. Og på grunn av dette tar vi også grensene som vi bærer med oss. Og dette er hva jeg og andre har observert.

Og jeg vet at alle liker å snakke om alle disse fantastiske tingene. Og jeg er sikker på at de eksisterer. Men for det store flertallet av menneskeheten er de fortsatt fast i deres selvoppfatning.

Ja. Og for de av dere som er interessert i å faktisk se resultatene av den undersøkelsen som William gjorde, kan du finne det i hans andre bok, The Secret of the Soul. Ja.

Jeg tror det ville vært veldig interessant bare å lese alles erfaringer. Og jeg har jobbet med å legge ut disse filmene, jeg har jobbet med noen få skeptikere. Og på disse visningene har jeg snakket om noen av mine erfaringer med en OBE.

Og jeg vet at selv da jeg først begynte, er dette sannsynligvis tidlig i 2012, noen av opplevelsene jeg hadde var veldig drømmeaktige. Og jeg visste egentlig ikke om det var en drøm eller en klar drøm, eller bare kanskje jeg virkelig var ute av kroppen. Men senere i 2012, da vi var i

ferd med å redigere Beyond the Physical, hadde jeg denne opplevelsen som var ekte utover det virkelige.

Og da jeg kom tilbake, var det veldig nesten merkelig, som romvesen-aktig å være tilbake her. Jeg mener, opplevelsen varte kanskje bare et minutt, to minutter. Men det var bare en så dyp opplevelse.

Og det var ikke noe drømmeaktig med det i det hele tatt. Men siden den gang har jeg hatt andre opplevelser som var mer drømmeaktige igjen. Og er dette ekte? Er det ikke ekte? Har du hatt det, eller i det minste når du snakker med andre mennesker, den samme typen opplevelser som du ikke vet at de er ekte, men så har du noen som er superekte? Det er nesten som... Absolutt.

Det er en av grunnene til at jeg holder en seksdagers workshop. En ting jeg lærte tidlig, sannsynligvis i det andre året av erfaringen min, er at jeg kunne oppgradere bevissthetstilstanden min under opplevelsen. Vi må huske, selv i den fysiske verden, at vår mentale kapasitet endres fra øyeblikk til øyeblikk.

Noen dager er vi skarpe, for eksempel, noen dager er vi ikke. Når du våkner, er du groggy. Med andre ord, det er et spekter av bevissthet i den fysiske verden.

Det samme gjelder det ikke-fysiske, bortsett fra at spekteret er mye større. Det er opp til oss å oppgradere vår bevissthetstilstand. En av de viktigste tingene jeg underviser i mine workshops er at vi har evnen til å selvstyre og oppgradere eller forbedre vår egen bevissthetstilstand, uansett opplevelse.

For eksempel, det jeg prøver å trene folk til å gjøre, hvis de er i en klar drøm, så prøv å huske, etter beste evne, betinge deg selv til å bruke en kraftfrase for å oppgradere den bevissthetstilstanden. For eksempel er bevissthet nå en veldig kraftig setning, eller klarhet nå. Med andre ord, bruk en kraftfrase som i hovedsak vil trigge din bevissthetstilstand til å bli mer og mer selvbevisst.

Det er et stort spekter av bevissthet vi har å gjøre med, fra totale drømmer til forskjellige nivåer. En av forfatterne av klare drømmer hevder at det er syv nivåer av klar drøm. Med andre ord, det er syv forskjellige tilstander vi går inn i bare i klar drøm.

Nå vet jeg ikke om det er syv eller ikke, men poenget mitt er at det åpenbart er forskjellige bevissthetstilstander vi opplever. Det er opp til oss å ta kontroll, for det eneste vi besitter er vår bevissthetstilstand. Når vi først kondisjonerer oss til å oppgradere eller forbedre bevissthetstilstanden vår, kan vi begynne å ta, la oss bare si, dra nytte av vår, med andre ord, du kan ta en klar drøm, som er en drøm hvor du begynner å bli mer bevisst, men gjør det til en opplevelse utenfor kroppen ved å bare bruke en kraftfrase som klarhet nå, og du krever det.

I den tilstanden, den klare drømmen, krever du å oppleve full bevissthet, bevissthet nå, og du krever det, og du gjentar det. Ofte er dette den avgjørende faktoren i disse indre opplevelsene. Det er opp til oss å ta kontroll.

Det er en ting som ikke læres i samfunnet vårt i dag. Folk bare kjører med på opplevelsene sine, og de prøver egentlig ikke å endre dem eller

forbedre dem, generelt sett. Med andre ord går de bare på tur i drømmetilstanden.

Så poenget mitt er at selv i OBE-er er det mange forskjellige tilstander av bevissthet, og dette er en ting jeg prøver å komme over. Det er ikke et sted, fordi vi eksisterer som et flerdimensjonalt spektrum av bevissthet, og vi går gjennom forskjellige tilstander. Bare tenk, hver gang vi legger oss om kvelden, går vi inn i en transetilstand, egentlig, og så skal vi sove.

Vi går gjennom forskjellige hjernebølgetilstander, alfa, beta, delta. Med andre ord, vi skifter alltid bevissthet, men det er opp til oss å lære hvordan vi får mest mulig ut av opplevelsene våre. Jeg tror det er dette som er forskjellen.

Når du innser dette, kan du begynne å utøve mer kontroll, ikke bare over en klar drøm, men over dine OBEs og få mer, la oss bare si, mer forbedret kunnskap, fordi du er mer bevisst i den opplevelsen. Og for noen som ikke er kjent med arbeidet ditt eller verkstedene dine, er du en veldig stor talsmann for ingen hallusinogene stoffer eller koffein eller alkohol. Er det riktig? Ja, ja.

Jeg føler at vi må gå naturlig, fordi du ikke kan kontrollere, spesielt hallusinogener, selv naturlige. Ayahuasca er veldig populær i dag. Jeg er kjent med tingene som er der ute.

Jeg har gjort sjamanistiske seremonier da jeg var yngre, så jeg kan snakke av litt erfaring. Problemet med disse, og til og med plantestoffene som er så populære i dag, prøver jeg ikke å gjøre noen form for moralsk vurdering. Det er ikke det.

Det handler om kontroll. Du må kunne utøve din kontroll. Og med mindre du har blitt virkelig opplært til å kontrollere bevissthetstilstanden din under alle forskjellige omstendigheter, kan enhver form for eksterne plantemedisinske stoffer, eller DMT, det spiller ingen rolle, sette i gang en ganske vill tur for folk.

Og ofte mister folk kontrollen over sin egen stat, fordi ting skjer veldig raskt. Frykt oppstår, for eksempel, er svært vanlig i noen av disse opplevelsene. La oss bare si at du vil oppleve at problemer kommer opp til overflaten som du kanskje har holdt tilbake, fordi du nå er åpen for at dette skal skje.

Så du må være opplært for å kunne håndtere slike situasjoner. Så den beste måten, den beste tilnærmingen er en naturlig tilnærming. Ok.

Og jeg vet av egen erfaring, og dette er hovedsakelig med drømmer som jeg har hatt, jeg ble, jeg vet ikke om dette, har du noen gang hatt noe lignende? Da jeg gikk på antibiotika for et par år siden, hadde jeg de mest livlige drømmene. Har du noen gang hatt noen effekter med en OBE og antibiotika eller noe sånt? Ikke med antibiotika, men med andre, i 2011, som du vet, ble jeg diagnostisert med kreft, og jeg ble operert og gikk på smertestillende. Og jeg la merke til at smertestillende ville sette i gang alle slags opplevelser, spesielt hvis du er, vet du, virkelig sterke smertestillende, uansett hva det måtte være.

Og jeg la merke til at jeg var heldig, tror jeg, på grunn av min personlige trening og 30 års erfaring, 35 år på det tidspunktet, visste jeg hvordan jeg skulle håndtere disse endrede bevissthetstilstandene som

oppsto da jeg var under påvirkning av disse smertestillende medikamentene . Jeg skriver litt om dette i Adventures in the Afterlife. Ja.

Med andre ord handler det om å være forberedt på disse endrede tilstandene som dukker opp. Og jo mer forberedt du er, jo bedre vil du være i stand til å håndtere disse tilstandene. Var det en annen kvalitet enn erfaringene du hadde med de kraftige smertestillende, i motsetning til de naturlige OBE-ene du har hatt? Å, det er et godt spørsmål.

Jeg, jeg, når jeg først forlot kroppen min, det gjorde jeg egentlig ikke, det høres nesten rart ut, men når jeg først har skilt meg helt fra kroppen min, um, jeg har trent meg selv slik at jeg kan opprettholde den tilstanden i en periode. Og det tok litt tid å komme dit. Generelt, du vet, de fleste opplevelser er som et minutt, som du er, du nevnte Mike, minutt, to minutter på det meste.

Men når du først har trent selv, kan du opprettholde det. Jeg fant ut at når jeg først var ute av kroppen, var jeg veldig skarp og tydelig. Det var først da jeg fortsatt var knyttet til kroppen at jeg ble påvirket.

Uh, det er, det er det jeg opplevde. Med andre ord, stoffet påvirket ikke min ikke-fysiske kropp. Stoffene påvirket meg bare når jeg var delvis i min fysiske kropp.

Så på en måte, det var liksom et startpunkt for meg fordi du blir, du vet, du er så avslappet. Det var lett for meg å ha opplevelser utenfor kroppen når jeg var, eh, under påvirkning av disse, spesielt i omtrent tre uker, jeg var påvirket fordi jeg fikk utført noen alvorlige operasjoner. Og i omtrent tre uker, på en måte, var disse stoffene på en måte som faktisk hjalp meg på en måte, hvis jeg kan, det er et merkelig ord, men de var, de var, jeg var i en så avslappet tilstand .

Det var lett for meg å selv initiere en OBE under den tilstanden, spesielt, og det var det jeg ville gjøre for å unnsnippe smerten, fordi bare den eneste gangen jeg slapp unna smerten jeg hadde, var da jeg dro. kroppen min. Så det var en, det var nesten en selvmotivator. Har du.

Og vil du snakke mer til den nyeste boken din, Adventures in the Afterlife? For siden du startet, eh, har jeg bare beskrevet litt hvor noe av den inspirasjonen kom fra. Ja. The Adventures in the Afterlife ble skrevet mens jeg var på restitusjon i 2011.

Jeg lå i sengen. Um, jeg hadde stadium fire kreft i lymfeknuter og mandler. Uh, og så jeg, jeg hadde, uh, uh, uh, la oss bare si at jeg hadde en alvorlig nakkeoperasjon for å fjerne lymfeknutene i nakken.

Og det var utrolig vondt, spesielt i halsområdet. Og jeg måtte komme meg. Da hadde jeg 30 stråling.

Jeg gikk gjennom de tradisjonelle behandlingsmetodene og jeg ble frisk for min Gud, det var fire eller fem måneder fordi jeg ikke kunne snakke. Jeg kunne ikke svelge. Det var, og jeg bare i grunnen, mens jeg lå i sengen, jeg er ikke typen som bare ligger der.

Så jeg begynte å skrive om mine erfaringer, og jeg hadde noen ganske ville, klare drømmer. Og jeg hadde mange ut av kroppen opplevelser i den fasen. Og jeg begynte å skrive mine erfaringer for de fire i løpet av den fire måneders perioden.

Og etter at jeg var ferdig, hadde jeg egentlig denne enorme journalen. Og da jeg gjorde det, bestemte jeg meg for å ta min personlige dagbok og gjøre den om til en historie som jeg trodde folk kunne forholde seg til. For jeg ville ikke at boken skulle handle om meg, meg, meg.

Um, jeg ønsket at det skulle ha en bredere kontekst, og jeg hadde mye erfaring der jeg møtte mennesker som allerede hadde dødd, inkludert min mor og andre. Og det jeg gjorde i boken, jeg trodde det var viktig å gi denne bevissthetsbanen etter døden. Og det jeg observerte og hva jeg gjorde, jeg satte sammen alt dette, alle opplevelsene jeg hadde, og jeg vevde en historie om hva som skjer etter døden spesifikt.

Og hva, hva slags virkelighet du går inn i. For dette er realitetene jeg opplevde. Min mor ga meg faktisk en omvisning på hvor hun bodde mens jeg gjenopprettet min, min avdøde mor.

Og jeg vevde det inn i en historie som viser de potensielle endringene fordi det er, etterlivet er ikke et sted. Det er millioner av bevissthetstilstander er kanskje en bedre måte å se det på. Og hver bevissthetstilstand skaper sin egen virkelighet eller konsensusvirkelighet for gruppetenkning.

Det er det jeg opplevde. Og det er endeløse av disse virkelighetene og de vokser alltid og de endrer seg fordi gruppebevisstheten vokser og endrer seg. Og jeg ønsket å vise det i en historie slik at folk kunne få en følelse av hvordan det er og hva de kunne, potensialet, hva de kunne gjøre.

Med andre ord, ikke slutt å vokse fordi du er, du døde. Du går ikke bare til en himmelsk verden, og det er slutten på det. Det er begynnelsen.

Og det var det jeg ønsket å få frem at vi fortsetter å vokse. Vi fortsetter å lære. Vi i historien, min karakter, Frank går inn i en treningsvirkelighet og en avansert skole for åndelig trening.

Og han får opplæring i å bli et flerdimensjonalt, et fullt flerdimensjonalt vesen. Med andre ord, hvordan blir du mer åndelig avansert etter døden? Og det var det jeg prøvde å formidle gjennom boka. Og det var slik det utviklet seg.

Det var i grunnen jeg ønsket å komme over ideen.

(Denne filen er lengre enn 30 minutter. Gå til Ubegrenset på TurboScribe.ai for å transkribere filer på opptil 10 timer.)

Mar 31, 2015 on Path 11 Podcast part2

(Transkribert av TurboScribe.ai. Go Unlimited for å fjerne denne meldingen.)

Og slik utviklet det seg. Det var i grunnen jeg ønsket å komme over ideen om denne fortsettelsen av vår åndelige vekst etter døden. At det ikke bare er fysisk, så går du til en eller annen himmelsk verden og dukker tilbake til det fysiske.

Det er mye som skjer hele tiden. Det store flertallet av vår evolusjonære syklus er ikke-fysisk fordi vi er ikke-fysiske vesener. Vi er ikke-fysiske arter.

Så det er der det virkelige arbeidet gjøres. Denne fortsettelsen av vår evolusjon gjennom ulike ikke-fysiske realiteter. Og jeg ønsker å utvide dette emnet ved å gi den informasjonen.

Ja, jeg syntes eventyrene i livet etter døden var veldig fascinerende fordi det er ekte, og ved å bruke luftsitater, virkelige verdensopplevelser i en fiktiv, med en fiktiv karakter. Det var dine egne erfaringer du hadde. Og du snakket på en måte om det der denne karakteren du skapte dør noen sider inn i boken.

Og jeg vil ikke gi bort for mye, men kort tid etter er han på en måte der, i det minste der jeg følte at jeg leste boken, hvor du sitter fast i denne kollektive, bevisste gruppen som har sin egen tro. Og han prøver å være en fritenker og prøver å bryte ut av det. Som, det må være mer til dette, vet du.

Og jeg syntes bare det var god lesning. Og jeg likte det veldig godt. Og ja, og så går han selvfølgelig inn i alle disse andre eventyrene hvor han lærer, som du sa.

Har du, er det en annen, jobber du med en annen bok akkurat nå eller gjør du det? Ja, det er jeg, Matt. Faktisk jobber jeg med en bok. Arbeidstittelen er Destination Higher Self.

Hensikten med boken er forberedelse og trening for etterlivet. Målet mitt er å prøve å gi en moderne trening som forbereder folk til å gå utover konsensusrealitetene til de tettere delene av astralen. Å få folk til å gå utover de kjente tette realitetene som utgjør en stor del av det som i dag kalles den astrale dimensjonen.

Jeg liker ikke den setningen, men det er det alle kaller det. Så, med andre ord, for å hjelpe folk til å, ved døden, bruke den som en utskyttingsrampe. Dette er en viktig, folk ser ikke på det på denne måten, men døden er en utrolig viktig projeksjon av bevissthet, et bevissthetsskifte, og vi kan bruke det.

Og det er dette tibetanerne har snakket om for alltid i den tibetanske dødeboken. De går i detalj om hvordan du kan akselerere din bevissthet slik at du går utover tankeformene til den astrale verden. Og det jeg har prøvd å gjøre i denne boken er å presentere den i et moderne format der det er forståelig.

Med andre ord, for å forberede deg fullstendig slik at når du er ved overgangspunktet som vi kaller døden, ville du gjøre det Robert Monroe snakket om, og det er at du projiserer bevisstheten din utover det astrale og går til ditt sanne jeg, ditt høyere selv, det mange kaller det

i dag. Så, bruk den som en utskytningsrampe, ikke bare som en fryktbasert, åh, jeg kommer til å tro dette, og jeg skal bare ligge her og håpe på det beste, men være kunnskapsrik om hele prosessen, fordi døden er en utskytningsrampe for bevissthet, og vi har kapasitet til å bruke den. Tibetenerne, buddhistene har sagt dette i over tusen år, men det er ikke blitt presentert effektivt, tror jeg, for den vestlige verden på en måte at gjennomsnittsmennesket kan forstå det og gå, å, jeg skjønner.

Det er hensikten med boka. Jeg prøver å presentere det på en måte med en plan, med andre ord et åndelig direktiv. Du går til dødsleie med et mantra i tankene, for eksempel et høyere selv nå eller åndelig essens nå, og bruker døden din som en startrampe for å gå til de høyeste åndelige rikene du kan oppnå i stedet for å bare håpe og be om gode ting.

Boken vil også gi veiledning for dine kjære, hvordan du kan hjelpe dine kjære å gå til det nivået. På grunn av dette har jeg også laget et nytt to-CD-sett som Monroe Products gir ut neste måned kalt Destination Higher Self, og formålet med dette CD-settet er å spilles ved din side av sengen til noen som er døende, og det er bekræftelser for å hjelpe dem til å bevege seg til sitt høyere selv eller åndelige essens. Med andre ord, det er som en rekke direktiver og bekræftelser for å hjelpe de døende.

Det er det samme som de buddhistiske munkene har gjort i tusen år, og når de omgir sine medmunker, synger de visse fraser for å hjelpe vennene sine til å bevege seg utover tankeformene til det fysiske. Når du snakker om målet til det høyere selv, tilbyr du også dette som et nytt verksted hvis folk ønsker en praktisk opplevelse. Er det ikke riktig? Ja.

Fra og med i år i august skal jeg holde en ny workshop kalt Destination Higher Self, og hele formålet med workshopen er å forberede deltakerne på reisen etter døden. Og et av senterpunktene i workshopen kommer til å være det åndelige direktivet. Med andre ord, skriftlig vil du lage ditt eget åndelige direktiv om hva du vil at menneskene rundt deg skal gi, og det går i detalj.

Det vil trene individer til å absolutt ikke bare være forberedt på denne bevissthetsreisen etter beste evne, men å gi verktøyene de trenger rundt dem. For eksempel, dette to-CD-settet jeg laget, skal jeg lære alle å lage sine egne. Med andre ord, folk vil lage sine egne bekræftelser som gir gjenklang med dem, og som vil bli spilt ved sengen deres i dødsøyeblikket for sine kjære og for seg selv.

På en måte erstatter dette i mange, mange århundrer, som jeg nevnte tidligere, munkene ville omringe og de skulle synge visse fraser. Om å gå til tomrommets klare lys, for eksempel, er en av setningene. Gå til tomrommets klare lys.

Gå til tomrommets klare lys. Det jeg har prøvd å gjøre er å sette dette inn i en moderne kontekst, hvor det ville være, gå til ditt høyere selv, gå til din åndelige essens. Lag din egen kraftige CD.

Dette er hva jeg gjorde med Monroe-produktet mitt, mitt Monroe to-CD-sett. Fordi jeg vet at mange mennesker ikke ønsker å prøve å lage sine egne, har jeg gjort det for dem. Dette to-CD-settet gir bekræftelsene, men du kan også lage din egen, noe jeg anbefaler.

Gjør den tilpasset for deg eller dine kjære. Hvis du for eksempel har en mor eller far som dør, kan du lage en skreddersydd bekræftelses-CD og la den spille ved sengen deres, mykt, med musikk. Du kan legge til HemiSync,

du kan gjøre hva du vil, men du kan legge til alle bekreftelser du føler passer for din kjære.

For la oss innse det, de fleste dør alene i dag. De fleste mennesker i Amerika, de aller fleste av dem dør nå på institusjoner. Det er ikke som det var for 50, 60 år siden.

Vi må endre oss med tiden. Vi trenger å gi hjelp, tror jeg, for ikke bare oss selv, men for våre kjære. Det er formålet med workshopen, å være forberedt.

Jeg går også i detalj om hva etterlivet er. Hvordan fungerer kjørereglene for den ikke-fysiske virkeligheten? Jeg dekker mange forskjellige emner slik at folk er mer forberedt. Jeg vet at du sa at dette lanseres i august, men har du noen formening om hvem som kan være med? Tror du at du kanskje får flere deltakere som nylig har fått en langvarig sykdomsdiagnose eller som står foran døden? Tror du at du kommer til å få mange oppdagelsesreisende kanskje som er helt friske, men de er bare virkelig ute etter å planlegge for at dette skal skje? Det er begge deler.

Det har jeg allerede, fordi registreringen er allerede i gang, så jeg får begge deler. Jeg får folk som ønsker å kunne hjelpe sine kjære og bli utdannet om det. I denne workshopen skal jeg ikke bare dekke det, det vil også dekke det fysiske og det ikke-fysiske.

Det er en blanding av begge deler akkurat nå. Folk som ønsker å kunne hjelpe sine kjære, jeg får folk som er involvert i hospice eller melder seg på til å delta, og også de som er litt eldre og de ønsker å være forberedt på denne bevissthetsreisen. På en måte hjelper OBE Intensive også folk i denne forbindelse fordi opplevelser utenfor kroppen er en av de beste måtene å bli komfortabel med ikke-fysisk virkelighet.

Når du først er kjent med tilstanden utenfor kroppen, er du mye mer komfortabel med hele konseptet med å forlate kroppen din og opprettholde, la oss bare si, en fokusert bevissthetstilstand. Jeg synes det er flott, arbeidet du gjør med dette og utvider deg til denne arenaen etter døden. Jeg tror virkelig ikke samfunnet vårt har et språk for døden.

Det virker nesten som om vi egentlig ikke vet hvordan vi skal håndtere det. Mange av oss snakker ikke om det. Vi takler det ikke før kanskje en person i familien vår dør.

Ingen vet egentlig hvordan de skal reagere. Som du sa, mange mennesker dør alene, eller familier vil få telefonen om at den og den døde. Det er på tide å komme inn, men det er sjelden de virkelig omgir personen og støtter dem gjennom overgangen.

Jeg synes dette arbeidet er fantastisk du gjør. Jeg er så glad for å høre det. Ja, jeg tror det er veldig viktig nå for tiden.

Jeg har hatt begge foreldrene mine dø og andre kjære som har gått bort. Jeg la merke til i hver hendelse at det ble gitt mer oppmerksomhet til blomstene enn det var til individet som er døende. Jeg fant det bare utrolig.

Jeg tror alle vet hva jeg snakker om. Folk er ukomfortable. Selv når du besøker noen, handler praten om dumme ting.

Ingen vurderer bevissthetstilstanden til individet som dør. Det som er interessant, ifølge alle de medisinske dataene vi har, den døende personen, er den siste sansen hørselen. Med andre ord, folk som er døende hører fortsatt alt som blir sagt.

De kan svare internt. Det er viktig hva slags innspill vi gir dem. Vi har denne muligheten til å hjelpe de døende til å nå høyere bevissthetstilstander i seg selv hvis vi ville ta oss tid og krefter til det.

Vi kan gi reell hjelp, tror jeg. Det er bare ikke gjort i samfunnet vårt i dag. Jeg vil bare gå litt tilbake til OBE-intensiven ved Monroe Institute.

Du har gjort dette i omtrent fem år nå. Du har hatt nærmere 100 personer, kanskje? Hundrevis. Ok.

Nå har du sikkert hørt noen sprø opplevelser som folk har hatt under denne intensive workshopen. Er det noe nytt du aldri har hørt før som noen kanskje har opplevd? Alles erfaringer er forskjellige. Jeg hører så mye forskjellig.

Du åpner opp et emne som er så stort at det er vanskelig for meg å finne ut. Folk opplever alle slags ting. Alt handler om deres egen oppfatning.

Måten de oppfatter virkeligheten sin på avhenger av energikroppen de opplever. Det er mange elementer involvert. Jeg kan bare si at noen av opplevelsene blir ganske ville.

Alle er så forskjellige at det ikke er noen reell grunnlinje, i og for seg, fordi alle er på et annet sted i sin bevissthetsutvikling. Så oppfatningene som folk har varierer ganske mye. Nå har jeg også et spørsmål.

Er det noen OBE-avhengige, folk som bare vil være ute av kroppen hele tiden, de kan ikke få nok? Fordi en av tingene jeg tenker på er åpenbart at vi kom hit i fysisk form for å ha en slags fysisk opplevelse. Så jeg tenker, hvis du har disse OBE-opplevelsene, eller du lærer mer om hvordan du kan heve bevisstheten din, eller lærer om det høyere selv, og så kan du inkorporere det enda mer i den fysiske opplevelsen, kan vi nyte kjøreturen litt bedre her. Men hva er egentlig hensikten med å fortsette å gå ut av kroppen og ha disse opplevelsene eller praktisere det daglig når vi er her for å ha fysisk erfaring? Hvordan kombinerer du de to? Og opplever du at det kan bli litt avhengighetsskapende, eller at folk bare noen ganger er i fysisk form ikke er så gøy? Så jeg vil heller reise ut dit og indusere disse OBE-ene.

Hva er dine tanker om det? Vel, jeg tror det handler om å skaffe svarene selv. Og så lenge du har spørsmål om livets mysterier og din eksistens, er det alltid det behovet, tror jeg, internt, som driver meg selv, for eksempel til å ha flere opplevelser. Det er så mange spørsmål.

La oss innse det, den gjennomsnittlige personen, jeg mener, se på det, og jeg brukte denne analogien før, men vi er på denne 80, 90 år lange reisen, og vi vet ikke engang hvor vi skal eller hva vi er eller hva formålet vårt er. Vi vet ikke hvor vi kommer fra før vi ble født. Jeg mener, de fleste har rett og slett ingen svar.

Så det er mange mysterier som må løses. Og jeg tror folk, for å svare på spørsmålet ditt om forbindelsen, og det er dette, tror jeg det setter

fysisk liv inn i et skarpere perspektiv, et mye større, større perspektiv at du begynner å forstå ditt fysiske liv, fordi du begynner å se spekteret som du virkelig er i. For ja, vi er i en fysisk kropp.

Vår fysiske kropp er ekstremt viktig. Og det ville jeg aldri understreket. Vårt primære oppdrag her er i vår fysiske kropp, det er ingen tvil.

Og det er der leksjonene våre blir tatt. Men når du først får et bredere perspektiv på ditt fysiske liv, er det som at du plutselig vet hvilken beslutning du skal ta fra et høyere perspektiv. Så du er ikke fanget i ugresset så mye.

Den gjennomsnittlige person har ingen visjon om fremtiden sin og hvor de er på vei åndelig. De er i hovedsak fanget, det jeg kaller, de er i det dype ugresset. Du kan bare se en fot foran deg.

Så hva kommer til å skje? Det kommer til å bli mye drama. Det kommer til å bli mye konflikt. Det kommer til å være mye potensielt tragedie.

Fordi du ikke ser, er det som å kjøre en bil uten frontlykter. Du kan ikke se hva som er foran deg. OBE-er gir deg potensielt den visjonen, at du til en viss grad kan se hva som ligger foran deg.

Og du setter hele livet ditt inn i et mye bredere perspektiv på hvorfor du er her, hva du gjør, hva som er viktig. Og det forandrer deg i den forbindelse fordi du plutselig, jeg er ikke interessert i sport. Jeg er bare ikke det fordi jeg synes det er meningsløst.

Det er en personlig samtale. Jeg fokuserer på det jeg føler er viktigst nå. Og det vil si, jeg føler det viktigste vi har, det er det eneste vi har, er bevissthetstilstanden vår.

Og vi må, føler jeg, vi må akselerere vår egen bevissthetstilstand eller utvide vår egen bevissthetstilstand. Og det er det som er virkelig viktig. Og jeg tror det setter ditt fysiske liv, det gir ditt fysiske liv mer mening, ikke mindre.

Det er ikke eskapisme. Jeg tror det var det du lente litt mot. Er det en form for eskapisme? Nei, det er det ikke.

Fordi det er en form for utforskning av hva som er slik at du forstår at, å ja, den fysiske verden er viktig, men ved Gud, jeg er mye mer enn fysisk. Så det er mye mer som skjer enn bare denne midlertidige opplevelsen. Og når du først forstår det, begynner du å se livet ditt i et mye bredere perspektiv.

Og du kan gjøre bevegelser i ditt fysiske liv på en mye mer elegant måte. Du kan unngå fysiske konflikter og drama noen ganger fordi du får dette bredere perspektivet. Så det legger til dette utrolig nye elementet og dimensjonen til livet ditt.

Det tar ikke bort fra den fysiske opplevelsen. Jeg tror det legger til det fordi du forstår de fysiske hendelsene. For eksempel kjenner jeg tvillingguttene mine.

Jeg kjenner de tvillingguttene og hvem de var i vår sjelgruppesituasjon. Jeg vet det. Så jeg har et bredere perspektiv på familien min utover bare, å, det er sønnene mine.

Jeg vet at vi var i tidligere inkarnasjoner sammen. Jeg kjenner kontaktpunktene våre og hvordan det henger sammen. Og det tilfører livet en helt bredere dimensjon.

Det trekker ikke ned. Faktisk er det plutselig verden blir, den fysiske verden blir langt mer fascinerende og interessant fordi du begynner å se dramaene for hva de virkelig er. Nå, sønnene dine som du tok opp, og vi snakket om dette og utover det fysiske også.

Visste du at de var, før din kone ble gravid, visste du at de kom til denne verden? Eller var det en form for forutelse? Jeg vet ikke om det er det rette ordet, men du sa at du kjenner sjelegruppen din. Visste du at de kom på forhånd? Ja. Jeg visste at da min kone var gravid, oppdaget jeg noe informasjon.

Men du trenger ikke OBE-er for å gjøre dette. Synske kunne også gjøre dette. Alle som blir sensitive, jeg prøver ikke å begrense dette til bare OBE.

Jeg ønsker å avklare. OBE åpner opp vår bevissthet slik at vi er mer bevisste på hva som er ikke-fysisk som ofte skjer rundt oss. Og det samme gjelder noen som er virkelig synsk.

Å være synsk er bare å være mer følsom for energier som er rundt oss. Og det er det OBE-er også gjør. Ut-av-kroppsopplevelser åpner oss i sin natur for disse usynlige energiene og virkelighetene.

Til en viss grad er alle forskjellige. Men vi åpner opp for disse tingene og vi begynner å få innsikt i naturen til realitetene som ikke bare kommer til å skje, men hva som kan skje, fordi det er potensielle ting som alltid er i spill. Og det er det jeg mener med å gi oss et bredere perspektiv på vårt fysiske liv, fordi vi begynner å se at det er et flerdimensjonalt spillefelt.

Det er som å spille sjakk. Den gjennomsnittlige personen spiller sjakk på den ene dimensjonen. Når du begynner å bli synsk eller har opplevelser utenfor kroppen, begynner du å spille livets spill i et flerdimensjonalt sjakkfelt.

Og det gir mer, la oss bare si, innsikt i det fysiske, som er hendelseskjeden. Det fysiske er sluttresultatet av en kjede av hendelser. Og når du åpner opp for ditt eget potensial, begynner du å se denne flerdimensjonale kjeden av effekter som oppstår.

Det er interessant. Det er en god måte å si det på. Jeg må bare stille et siste spørsmål.

Du har hatt, du nettopp nevnte før, du hadde over hundrevis av deltakere på workshopene dine, og du gjør disse ut-av-kroppen, praktiske eksperimentene. Har du hatt, eller jeg vet ikke hvordan, den rette måten å si dette på, men har du delt erfaringer med deltakerne? Noen ganger har folk på verkstedet hevdet at jeg for eksempel gjør en teknikk der folk møtes ved krystallen. Og det har vært flere anledninger der folk har sagt at de har hatt kontakt med andre medlemmer av gruppen ved krystallet.

Slike ting forekommer. Igjen, hver gruppe er forskjellig. Alle på et verksted opplever forskjellige ting.

Men ja, folk har meldt fra om slike ting der de faktisk, la oss si, kommuniserer eller har kontakt med hverandre utover kroppen. Men

hensikten med workshopen min er å trene folk, gi opplæringen, utdanningen og teknikkene de trenger for å få disse erfaringene, og begynne å kontrollere dem slik at de kan få mest mulig ut av dem. Målet mitt er at folk skal få svarene selv.

Det er hele målet mitt, å styrke folk slik at de har evnen, selv i for eksempel i en klar drøm, til å plutselig i en klar drøm, ta kontroll over den og forbedre den opplevelsen. Det er det jeg vil. Det er mitt ideelle mål.

Jeg vil at folk skal ta kontroll over alle de ulike bevissthetstilstandene de har i løpet av livet, ikke bare OBE. OBE er bare en del av spekteret. Og jo mer vi har selvtillit, jo mer kan vi få svarene for oss selv.

Og det er det som er kritisk viktig nå for tiden, spesielt i en verden omgitt av trossystemer. Dette er flott, William. Jeg føler at vi sannsynligvis kunne sittet her og snakket med deg i fem eller seks programmer til om så mange forskjellige emner relatert til dette.

Jeg føler at vi virkelig berører overflaten av all informasjonen du har for oss som vi kan dele, alle de forskjellige fagene og hvordan de henger sammen med OBE. Og igjen, hvis du ønsker å få mer informasjon om William Buhlmann, kan du besøke nettstedet hans på astralinfo.org. Og for de av dere som ikke er så kjent med Monroe Institute, ligger det i Faber, Virginia, og det er en ideell utdannings- og ressursorganisasjon viet til utforskning av menneskelig bevissthet. De har massevis av forskjellige verksteder.

William, som du vet, presenterer der. Han har flotte verksteder, men det er andre verksteder som de også presenterer der for oppdagere av bevissthet. Så jeg tror vi må avslutte for i dag, William.

Men som alltid er det en fornøyelse. Du kan også finne William i filmene våre, *The Path After Life* og *The Path Beyond the Physical*. Vi har vår tredje film som kommer ut, og vi skal ta noen nye opptak av William i år når den tredje filmen er utgitt.

Så vi er veldig glade for å ha deg med på filmene våre og som alltid støtte alt arbeidet vi gjør. Og du vet, du har så god informasjon som virkelig må legges ut der. Og vi er bare flutte at vi på en måte kan være den kilden for å få det ut til en haug med forskjellige mennesker i verden.

Og også, William, hvordan kan folk få tak i deg hvis de vil kjøpe bøkene dine eller delta på workshopen din? Vel, gjennom nettstedet mitt er astralinfo.org sannsynligvis det beste stedet. Når det gjelder workshops, gjennom nettstedet mitt, er det lenker for å gå til Monroe Institute og enten ringe eller sende e-post til Monroe Institute for registreringsinformasjon. De tar seg av alt dette.

Det er den beste måten å gjøre det på. Jeg hører at de blir utsolgt raskt og det er veldig begrenset med plass. Ja, bare 24 personer kan delta på en workshop ved Monroe Institute.

Verkstedet mitt ble utsolgt veldig raskt. Så jeg vet akkurat nå at mai- og juliverkstedet mitt allerede er utsolgt. Så det er som du sa, det er det som er en av fordelene med Monroe Institute er at det bare er 24 personer.

Så du får litt personlig oppmerksomhet. Det er ikke en av disse tingene der det er 100 mennesker som ligger på gulvet og du ikke en gang får en sjanse til å snakke med instruktøren. Dette er en veldig det er en boligopplevelse hvor det er veldig der du virkelig har en mulighet til å dykke dypt inn i dette emnet.

Og det er en av tingene jeg virkelig elsker med den. Ja, det er ganske bra. Det er ganske mye hands on med treneren.

Ja, faktisk. Det er ganske bra. Greit.

Vi må definitivt ha deg tilbake i fremtiden og lykke til med workshopene og den nye boken din som kommer ut. Å takk. Det har vært min glede.

Det er alltid hyggelig å snakke med dere begge. Stor. Takk, William.

Takk så mye. Ok. Takk.

(Transkribert av TurboScribe.ai. Go Unlimited for å fjerne denne meldingen.)